

[Povlsen.]

at stemme ved Valgene til Menighedsraad, der efterhaanden har faaet en ikke saa ringe økonomisk Beføjelse. Derfor bør virkelig alle Folkekirkens Medlemmer være med til at træffe Afgørelse. Og jeg maa sige, at det forbavtede mig i høj Grad, at den højtærede Kirkeminister ikke kunde gaa med til, at de, der aabenbart fører et forargeligt Liv, skulde have Valgret. Jeg troede nu egentlig, Kirken havde en Opgave overfor saadanne Mennesker, at Kirken skulde tage sig af dem, men tror den højtærede Kirkeminister, at det er Vejen til at tage sig af saadanne Mennesker, at man paa Forhaand siger: væk med jer, vi kan ikke have jer i dette Samfund med lige Ret med andre.

Blang: Paa Partiet Venstres Vegne kan jeg erklære, at vi ikke kan gaa med til at gennemføre de Lovændringer, som her foreslaas fra radikal Side, alene af den Grund, at Venstre ingen Ændringer ønsker i de J.C. Christensen'ske Kirkelove — for Tiden er det jo Partiets Stilling. Maa jeg rent personligt sige, at jeg aldrig har kunnet forstaa den Modstand, der er kommet til Orde, dels fra radikal Side, dels fra socialdemokratisk Side mod Betingelserne ved Menighedsraadsvalg. Det forekommer mig, at de er saa retfærdige, som man kan forlange det. Der er Adgang for rig som for fattig; det eneste, som kræves, er, at der skal vises saa megen kirkelig Interesse, at man anmoder om Optagelse paa Valglisten. Dette synes mig at være et Minimum af Krav. Man kan ikke bruge de almindelige kommunale Valglisten, da det jo ikke er Meningen at ville udelukke de fattigste fra Deltagelse i Menighedsraadsvalg. Og hvordan skal man saa faa en Valgliste tilvejebragt, hvis Folk ikke skal melde sig.

Maa jeg dernæst udtale min Forundring over, at man vil aabne Adgang ikke alene til at øve Valgret, men ogsaa til at tage Sæde i et Menighedsraad for Mennesker, der aabenlyst fornægter den kristne Tro og stiller sig i afgjort Modsætning til Folkekirken, og for Mennesker, der vitterligt fører et forargeligt Levned. Det synes mig, at man her kommer lidt for langt ud. Hvis der skal aabnes Adgang for saadanne til at tage Sæde i et Menighedsraad, er jo alle kirkelige Garantier i Menighedsraadsloven borte.

Partiet Venstre kan altsaa ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Kammersgaard: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Povlsen) udtalte, at Grunden til, at dette Lovforslag var blevet forelagt paa det nuværende Tidspunkt, var den, at han i høj Grad regnede med en vis Sympati hos den højtærede Kirkeminister, og jeg kan ikke sige andet end, at den ærede Ordfører har haft skellig Grund til at tro, at en saadan Sympati var til Stede hos Kirkeministeren, idet Ministeren jo flere Gange har udtalt Sympati for en Ændring i den Retning, her er foreslaaet. Jeg personlig har nu ikke været saa sangvinsk, at jeg har troet, det betød noget videre, og det viser sig jo nu ogsaa, at den højtærede Kirkeminister i Virkeligheden heller ikke sympatiserer med Forslag af den Art, i alt Fald ikke i en saadan Grad, at han eller hans Parti vil støtte det. — Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at den højtærede Kirkeminister har været noget uheldig i sine Udtalelser vedrørende denne Sag ved de forskellige Lejligheder, men det faar nu være, som det vil.

Mit Parti har altid ønsket, at Adgangen til at stemme ved Menighedsraadsvalg byggede paa det bredest mulige Grundlag; saa længe vi opretholder en Statskirke, har vi altid været villige til at kæmpe herfor. Noget anderledes stiller det sig, hvis Forholdet mellem Stat og Kirke opløses. Naar det sker, vil det blive de forskellige Menighedssammenslutningers Sag at ordne sig, saaledes som de vil. Paa mit Partis Vegne kan jeg altsaa her udtale, at vi fremdeles er villige til at medvirke til en saadan Ændring i Tilmeldelsespligten til disse Valglisten, og kan altsaa for saa vidt udtale Sympati for det foreliggende Lovforslag. Noget andet er, at det nuværende Tidspunkt ikke er særlig egnet til at øge Troen paa, at der vil komme noget ud deraf.

J. Oskar Andersen: Jeg kan paa det konservative Folkepartis Vegne ganske kort sige, at vi selvfølgelig er absolut imod det foreliggende Lovforslag, og at vi tillige anser det nuværende Tidspunkt for dets Forelæggelse for ganske ubetimeligt, netop nu, da der er Udsigt til, at Lovforslaget om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg gaar igennem. At underminere, som jeg sagde, da vi behandlede den forrige Sag, Livsnerven i Menighedsraadsloven paa det nuværende Tidspunkt forekommer mig at være halsløs Gerning, og jeg forstaaer heller ikke, at noget Menneske kan haabe, at et saadant Lovforslag kan finde Tilslutning. Et Forslag af den Art som Udtryk for et